

Uns altres Pigmalión i Galatea, si-us-plau!

Un relat de: [Lavínia](#)

–Vaig prometre que no m'enamoriaria mai més. Estava frustrat perquè amb l'edat que tinc, cap dona m'havia comprès. – deia Pigmalión mirant la bellesa que tenia al davant– Cap que he estimat ha sabut donar-me el que jo desitjo. Això que tinc fama, sóc ric i admirat . Sóc un artista del marbre. Del Pentis en trec el millor, la puresa, la divinitat esculpides amb el cisell

–...?

Sí, la divinitat. Tu perquè encara no ho saps però Afrodita i Apol•lo han estat un referent per a mi. I la mateixa Hera m'ha dit que li'n fes un bust... – continuà parlant l'escultor, tot arreglant les eines i mirant de tant la cara que només tenia ulls per ell.

–...?

–Ara mateix estic esperant Atenea perquè la primera vol veure l'última obra que he fet. Vol ser model per a un regal. No. No em miris així. Ella no és el regal, la seva imatge, sí. I quan vingui i te la presenti vull que siguis amable amb ella. És intel•ligent i bella i, sobretot, és la filla predilecta del pare Zeus.

–...?

–Com vols dir que no saps què fer? Jo et presentaré com la meva enamorada, la meva companya, i hauràs de ser cauta, discreta, callada, com ets sempre perquè ella pugui veure com et tinc de ben ensenyada, perquè t'he fet per a mi com jo he volgut: amb la manera de ser humil i servicial i amb el físic de les deesses. Pensa que si no ets de l'Olimp és perquè no t'ha creat Zeus, sinó jo. Que bé, estimada Galatea, que la teva mirada sigui buida i la teva boca entreoberta sempre estigui a punt de parlar i no diguis mai res, però és així, repeteixo, com et vull –li digué tot agafant-la amb un braç de la cintura i amb l'altre li palpava els pits, mentre la seva boca buscava amb passió la fredor d'una boca marmòria.

Pigmalión no ho va saber mai, però un tros de marbre puríssim en forma de cap humà, li esberlà el seu amb tan mala fortuna que el matà a l'instant.

Camí de casa de Pigmalión, Atenea, acompanyada de la seva mig germana Hebe, es creuaren pel camí amb una dona de pell alabastrina, bellíssima i elegant que les deesses no encertaren a saber qui era.